

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quintus. In summo tandem subsequitur subtilissima disparentia spiritus diuini, vt dispositio ad statum transformationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

In summo tandem subsequitur subtilissima disparentia spiritus diuini, ut dispositio ad statum Transformationis.

ARTICVLVS QVINTVS.

IN a die illa dicit Dominus, occidet sol in meridie, & tenebrescere faciam terram in die luminis. ac si diceret, ô pia anima, quod circa vesperam sole occidente lumen deficiat, noxque succedat, mirandum non est; quod autem in ipso die, & in die luminis, id est, quando serena est aura, tenebræ inducantur, hoc valdè mirandum est, & insolitum quid præfagire consuevit. ita iure merito tibi euenire poterit, cum in summo spiritus diuini, in quo ingens lumen, & splendor maximus super caput tuum fulgebat, constanter deficere adnotaue- ris. constanter, inquam, quod enim ordinariè fiat relapsus ad soleitatem proprii spiritus, succedatque carentia amorosæ vnionis, pro actus exercitio: aut etiam amoris intensio, vel remissio, seu etiam accretio, vel decretio luminis diuini contingat; hoc toto vnionis ascensu perquam familiare est: quod autem absque vltiori incremento, paulatim magis, ac magis deficiat, & in subtilem interioritatis vacuitatem abeat, hoc constantem defectum inducit, & ascensum ad suum summum pertigisse declarat: cum eo tamen, vt nullatenus ad crassam inferioritatem, in qua alias in initio priuationis, scilicet magna præui-

debat,ur anxietas, desolatio, & totius hominis in infimis, & supremis vitibus conturbatio, prolapsus contingat; sed solummodò disparentia omnis præhabiti splendoris, & luminis à spiritu diuino. cuius quidem disparentiæ, & vacuitatis hæc potissimum causa videtur esse; vt pia anima continuo subtilius euacuetur, & tota interioritas tanquam aër serenus inhabitetur, vt ilicò orto sole doni sapientiæ, illud ipsum in instanti, vt purissimum diaphanum suscipere valeat, ad initium status Transformationis modi descendenti.

Sit ergò, ô pia anima, eiusmodi vacuitas, & in tuo summo (quod etiam cæli altitudines superexcedere videtur) actualis amicabile vnionis disparentia, & non habere, tanquam præambulum, ac dispositio ad perfectam operationem. Vnde pro exercitio actus, post notitiam illam, qua scitur omnia præterita disfluere indies, & tandem ex toto deficere. Primus aspectus sit, subtilissimam vacuitatem videns quidem; at secundus sit, reflexio ad summum bonum, & pulchrum, prout omni vacuo subtilius est: atque hinc ex intellectus fecunditate excitata specie, seu similitudine summi boni, & pulchri, initium dabitur actualis operationis ad vni- uam fruitionem excitandam, & continuandam; cum eo tamen, vt ipsa fruitio, seu amoris bene-afficientia, non sit intensa, nec abundans, ita vt in vires inferiores possit aliquid influere amice- biliter. est enim huius disparentiæ ca-

con-

conditio, vt continuò cum admiratione tam subtilis vacuitatis, animum suspensum teneat, & tam diu, ac per menses fortè aliquot, quid tandem subsequendum sit; circumuolutiones suas agat; dein pro actus exercitio per reflexionem ad summum bonum, vnionis fruitionem subtilissimè tantum, idque silentiosè admodum in spiritu duntaxat inchoet, & perficiat; quousque admirabili lumine Transformationis perfundatur, vt iam consequenter dicemus,

*Gratia Transformationis ad mensuram
doni sapientia supernaturalis in-
funditur in instanti.*

ARTICVLVS SEXTVS.

Factus a est repente de cælo sonus, tanquam aduenientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum; ubi erant sedentes. ac si diceret, ô pia anima, priusquam Discipuli Domini, & qui cum illis erant replerentur Spiritu Sancto, iussi sunt sedere in ciuitate, & expectare, b donec induerentur virtute ex alto. quod quidem tempus scilicet ab ascensione Domini, vsq; ad Pentecosten congruè denotat illud tempus, in quo pia anima, postquam summum status vnionis conscendit; subtilissimam illam spiritus diuini disparentiam, vt potè immediatam dispositionem ad statum Transformationis, experitur. vt dein, sicut materia vltimatè

disposita, in momento cum Paulo, què subito circumfulsit lux de cælo, suscipiat vsum doni sapientia, vitaliter afficiens.

Et ideò dicitur, factus est repente de cælo sonus, tanquam aduenientis spiritus vehementis. quia nimirum, post talem tanque reuerentialem expectationem, imò illa adhuc purissimè, & intensissimè durante, subito illabitur viuacissima primi, & summi illius suauitas totam replens domum, seu compositum hominis, secundum superiores, & inferiores vires; ita vt etiam ipsum corpus, caro, & sanguis eius exultent in Deo saluari suo, vtque nec capillus capitis suo modo non collætetur: idque perseueranti bene-afficientia, absq; vllò timore deficientia, aut interruptionis, quæ carentiam fruitionis inducere possit; saltem ad multos annos, atq; hinc de cætero tanquam de ventre, & imis visceribus spiritus, fluent aquæ viuæ, salientes in gaudium vicinum vitæ æternæ, seu visionis patriæ. quod quidem est felicissimè experiri nouum hominem, qui secundum Deum creatus est, & super omnipotentem delicijs affluit, atque ad Deum ipsum eleuat faciem suam, prout latius dicitur c infra: & pia anima magis indicibili modo experietur in se ipsa. & hæc priusquam explicemus, iam consequenter dicendum est de ijs, quæ in perfectionis progressu, & de mora, quæ in praxi trahitur, priusquam dono supernaturalis sapientia à Deo dignetur,

De

a Art. 2. b Luc. 24. c Par. 10.